

Z RADNICE NA KONEC SVĚTA

Skaut, cestovatel, politik a bývalý učitel **Petr Holeček** (*1957) objel svět na kole, pět let vede kralupskou radnici a je krajským zastupitelem. Jak jen to jde, utíká z civilizace do přírody a skautských ideálů se snaží držet i v politice.

Dnes napadlo skoro dvacet centimetrů sněhu. Vyrážíš co nejdřív na lyže nebo na brusle?

Za čtrnáct dnů vyrážím do Alp, již potřetí do Seldenu, kde bude, doufám, opět skvělé lyžování.

Dovedeš si vůbec představit život bez pohybu a sportu?

Těžko. Při každé příležitosti vyrážím na kolo, lezu na hory nebo sjíždím s přáteli nějakou divokou řeku. Přiznám se, že mám s přibývajícím věkem trochu strach z doby, kdy už nebudu moci nic z toho provozovat.

Je to již přes deset let, co ses vrátil z velkého putování

na silničních kolech. Co se Ti s odstupem jako první vybaví, když se řekne "cesta kolem světa za rok, měsíc a týden"?

Prvních pár let po návratu jsem si užíval, že jsem zpět, a rád jsem plnil rodinné a společenské resty, které se mi během let nashromáždily. Teď už ale nastala doba, kdy spíše myslím na to, že jsem během té cesty poznal místa, na která bych se hned vrátil. Nejvíce mě lákají chilské Andy, kraj zvaný Patagonie, kterému jsme se tehdy bohužel vyhnuli. Slyšel jsem již mnoho o tamějších nádherných horách a ledovcích, prý se trochu podobá Norsku. Čím víc mě

to táhne na místa, kde člověk může chodit celé dny a nepotká ani nohu. Tam může v poklidu přemýšlet o věcech mezi nebem a zemí.

Vydal by ses na podobnou cestu znovu?

Vlastně se mi to již párkrát povedlo. Chodil jsem dva měsíce po Sibiři a měsíc po Číně nebo po ruské republice Tuva, kde se střetává ruská, čínská a mongolská kultura. To jsou oblasti, kde dosud i tak civilizovaní lidé, jakými jsme my, mohou zažít souznění s přírodou. Lze se tomu skvěle přiučit od domorodých obyvatel. Navštívil jsem mnoho velkých měst, ale na nich už mě neláká

vůbec nic. Nejhorším zážitkem v tomto směru byla přelidněná čínská velkoměsta, jimž se člověk nevyhne, protože odněkud vyrazit musí.

Proč jsi v roce 1968 vstoupil do Junáka?

Moje máma mi často vyprávěla o svém skautování v letech 1945-48, a tak když se v roce 1968 skaut obnovoval, přivedla mě tam, protože spousta jejích kamarádek a kamarádů z té doby začala vést oddíly. Stejně jako my jsme navazovali po sametové revoluci na šedesátá léta, tak asi podobně se navazovalo v osmašedesátém na poválečné období.

Co sis z Junáka přinesl do života?

Skaut ve mně vypěstoval lásku k přírodě, naučil mě se v ní chovat a vracet se do ní. Když jsem unavený, našťvaný a otrá-

"Uměl jsem rozdělat oheň, když okolo řvali medvědi."

vený, tak na dva tři dny někam uteču s batohem na zádech. Spím v lese, chodím tam, kam nikdo nechodí. To je nejlepší terapie na únavu. Navíc jsem věděl, jak na Sibiři rozdělat oheň, když okolo řvali medvědi, a nepropadl jsem panice, když nám v horách v zimě vichřice od-foukla stan a situace se jevila jako beznadějná. I v dnešní době můžou znalosti nabyté v Junáku zachránit život. Další důležitou věcí jsou skautské ideály. V lidech se snažím hledat spíše dobro, snažím se s lidmi jednat na rovinu, nelhat, nepřetvařovat se. To jsem se pak snažil předávat svým žákům ve škole i členům oddílu.

Proč ses po převratu rozhodl stát skautským vedoucím?

Zaprvé to bylo dané mým povoláním. Jako učitel jsem jezdil s dětmi na výlety, školy v přírodě nebo jako vedoucí na tábory. Když se Junák obnovil, do oddílu přišlo hodně mých žáků. Navíc jsem skautské činnosti v podstatě nikdy nezanechal, sedmdesátá a osmdesátá léta jsme přečkali jako členové turistického oddílu. Náš skautský i turistický vedoucí Šaman si nás v roce 1990 při obnovování střediska zavolal a sdělil nám, že nastal čas, kdy bychom měli Junáku splatit dluh a zapojit se do vedení. Asi pět se nás do toho pustilo. Děti přicházelo dost, spousta rodičů, kteří skautovali v šedesátých letech, své děti teď do Junáka přihlásili.

Co oblíbeného učitele češtiny a hudební výchovy přimělo k rozhodnutí vstoupit do politiky?

Bývalému režimu jsem nikdy nefandil, sledoval jsem zahraniční dění a všem návrhům soudružky ředitelky, abych jako kantor vstoupil do komunistické strany, jsem odolal. V devětaosmdesátém roce jsem díky dobré známé, shodou okolností také skautce, podepsal Několik vět. Možná to bylo jednodušší i díky tomu, že jsem byl mladý a svobodný. Spoluza-kládal jsem okresní pedagogické fórum, byl jsem i u zrodu obecního Občanského fóra. To mě pak vyslalo do první porevoluční městské rady a v prvních svobodných volbách mě občané zvolili do zastupitelstva, kde působím dodnes, už pět let jako starosta.

Dva roky jsi krajským zastupitelem a loni jsi skončil těsně před branami Poslanecké

sněmovny. Chystáš se to zkusit v příštích volbách znovu?

Zatím nejsem rozhodnut, další volby jsou až za čtyři roky, to je dlouhá doba. "Velká" politika je o něčem jiném, než ta komunální. Prosazení se je hodně odvislé od podpory politických stran, musíš na svou stranu získat ty, kteří rozhodují o pořadí na kandidátkách.

"Morálních zásad se lze držet i v politice."

Dají se dodržovat body skautského zákona a zároveň být úspěšným politikem? Mám na mysli hlavně pravdomluvnost, jež je mnohým politikům dosti vzdálená.

Morálních zásad se lze držet i v politice, alespoň v té, kterou jsem zatím poznal. Nikdo mě nenutil je porušit. Pokud bych se s něčím takovým setkal, dal bych od té záležitosti ruce pryč.

Čím bys povzbudil lidi, kteří si na politiku jen stěžují a říkají, že je celá špatná a nedá se změnit?

Protože se s lidmi hodně setkávám a vůbec jsem společenský člověk, tak jsem častým svědkem nadávání na všechny a všechno. Když si ale

Setkání s arcibiskupem Dominikem Dukou při otevření azylového domu Farní charity v Kralupech nad Vltavou

rozeberu, kdo nadává, tak zjišťuji, že to jsou lidé, kteří nejen že nic nedokázali, ale hlavně ani nic nezkusili. Jako bytostný optimista i s ohledem na mé životní zkušenosti mám pocit, že se život u nás neustále lepší. Kdo to tak nevnímá nebo nedokáže ocenit, tak takový prostě je, brát mu to nebudu. Zprv si myslím, že se každý musí zasloužit o to, aby se měl dobře. Kdo jen sedí a nic nedělá, tak toho nedosáhne. Z druhé říkám každému, kdo jen nadává: "Tak si zkus dělat tu práci, na kterou nadáváš a nedokážeš ji u nikoho ocenit." Ti lidé většinou nemají odvahu do toho jít. Jelikož v práci často jednám s lidmi, mám spoustu kritiků a hodně

jejich názorů chápu. Ale oni často nevidí nebo nechtějí vidět druhou stranu mince.

Podmínky, za kterých tu práci dělám, kolik mám k dispozici peněz a podobně.

Máš nějaké politické vzory?

Hodně mě ovlivnil Václav Havel, mimochodem také skaut. Fandím mu od devadesátého roku až

dosud. Obdivuji jeho životní postoje, ze kterých nikdy necouvnul, ani když se ocitnul v nejvyšší politice. Myslím si, že on je nositelem idejí našich novodobých dějin a že za dvacet třicet let jej budeme vnímat podobně, jako generace

mých rodičů vnímá Masaryka. Nemůžu říct, že je mým vzorem, protože vzory se lidé snaží kopírovat, což nechci. Spíše ho беру jako příklad.

Ani Tobě se nedávno nevyhnuły zdravotní problémy. Možná jsi tedy již přemýšlel nad otázkou, na co ze svého života můžeš být nejvíce hrdý.

Nemůžu říct, že bych byl na něco vyloženě hrdý, ale můžu říct, s čím jsem spokojený. A spokojený jsem hlavně s tím, že se zdravotní problémy napravily. Báł jsem se, že pokud bych byl dlouhodobě nemocný, tak bych třeba nemohl dělat věci, které mám rád. Toho jsem obával možná dokonce víc než chudoby či ztráty někoho blízkého. Ten egoistický strach jsem si musel přiznat.

*text David Bernardy
foto archiv Petra Holečka*

Prostor pro inzerci

SVŮJ NESPLNĚNÝ SKAUTSKÝ SEN DOPŘÁL JINÝM

Sloupek činovníka kmene
dospělých

Petr Gazdík se narodil v roce 1974 v Uherském Hradišti. Když jako učitel poznal na svých žácích, jak moc "potřebují vedení, zážitky a rozvoj vztahů mezi sebou", rozhodl se, že svůj nesplněný dětský sen o pobytu na skautském táboře dopřeje jim. *"Junák má dokonale propracovaný výchovný systém a jako student pedagogické fakulty jsem v něm našel přesně to co podle mne dnešní mládež potřebuje."* Proto založil první skautský oddíl v malebné vesničce Suchá Loz na Slovácku.

Ačkoli se od té doby stal postupně starostou Suché Lozi, která pod jeho vedením získala titul "vesnice roku Zlínského kraje", krajským zastupitelem a poslancem, lozské středisko vede dodnes.

Zájmy občanů České republiky podle jeho názoru nemohou reprezentovat lidé, kteří nedodržují body skautského zákona a desatero. Není žádným sběratelem funkcí. Když se stal poslancem, funkce starosty se vzdal: *"Sám jsem poznal, že funkci starosty i poslance nemohu zvládat tak, že obě vykonávám jako dobrou službu,"* říká.

Již dlouho se zná s poslancem a skautem Janem Farským, důvěrně poznal také Pavla Béma a s bratrem senátorem Petrem Bratským již také o skautu v parlamentu diskutoval. Na svůj skautský

kroj je hrdý a na krajském úřadě si jej jednou na "den v krojích" již oblékl. Pokud bude na svatého Jiří schůze Poslanecké sněmovny, bez váhání to zopakuje.

Ať už bude nebo nebude přímá volba prezidenta, on bude volit nástupce Václava Klause určitě. Výběr prezidentských kandidátů podle něj není tak obtížný, jak se na první pohled zdá. Stačí najít člověka, který nedělá věci pro svůj prospěch ale stará se také o dobro ostatních.

Podpořil by Karla Schwarzenberga, Šimon Pánka, Tomáše Halíka nebo Miroslavu Němcovou. *"Ale určitě bych takových důstojných, morálních a čistých lidí našel hodně. Nepřál bych si nikoho, kdo před morálkou upřednostňuje ekonomiku nebo osobní prospěch, nedejbože je populist a či demagog,"* dodává.

Jako patriot doporučuje nejen skautům návštěvu Bílých Karpat v nichž uskutečnil jako skautský vedoucí spoustu povedených akcí: *"Je to nádherný, mnohdy panenský kout přírody, který rozhodně stojí za objevení. Staré lomy, lesy, karpatské louky i javořínský prales skýtají mnohé objevy. Každý, kdo chce zažít klid a soulad s přírodou, je zván."*

David Bernardy

Klubovny střediska Šíp Neštěmice

Ústí nad Labem

- vhodné pro víkendovky a vícedenní akce
- kuchyňka, wc, topení, pitná i teplá voda, elektřina, wi-fi
- www.sipnestemice.cz

1

2

5

6

Skautská základna Mentaurov

Mentaurov u Litoměřic

- vhodné pro víkendovky, vícedenní akce, lesní kurzy apod.
- kuchyňka, wc, topení, pitná i teplá voda, elektřina, koupelna
- <http://mentauv.radobyl.eu>

Skautský dům Litoměřice

- vhodné pro víkendovky, vícedenní i vzdělávací akce
- kuchyňka, wc, topení, pitná i teplá voda, elektřina, koupelna
- miroslav.salus@seznam.cz

8

východní středohoří

Ne náhodou se Českému středohoří v dávné minulosti říkalo "český ráj" a zamiloval si jej Karel Hynek Mácha. Přesto si pod názvem tohoto sopečného pohoří mnoho lidí představí jen chemický průmysl a ti, co měli rádi zeměpis, snad ještě větrnou horu Milešovku a jejíž 836 metrů nad mořem. Část východně od Labe patří mezi kraje nejzapomenutější. Přitom se zde teď v zimě můžete svézt na běžkách mezi Němcím a Novou Vsí a rodiny s dětmi nepohrdnou sjezdářským areálem v Malečově. Vyrazit na jednodenní výpravu sem můžete s rojem světlušek, na víkendový puták s oddílem, skautů, na cyklovýpravu se zdatnými rovery. Oblast je snadno dostupná vlakem, tratě vedou po obou březích Labe. Ústí nad Labem leží na koridorové trati Praha-Drážďany. Skautský svět přináší seznam skautských základů v oblasti a několik tipů pro Vaše výpravy. Ideální je na ně vyrazit s mapou KČT číslo 11.

- 1 **Hrad Střekov** - romantický hrad se tyčí na skalisku nad řekou Labe, bašta romantických umělců; dojdete k němu po červené značce ze stanice Ústí nad Labem-Střekov
- 2 **Skalní hřib na svahu kopce Magnetovec** - 2 km po zelené značce od stanice Velké Březno se nachází 8 metrů vysoký bazanitový útvar, který svým tvarem připomíná houbu
- 3 **Buková hora (683 m)** - nejvyšší bod výrazného hřebene, výhledy na Labe, na vrcholu televizní vysílač
- 4 **Zubrnická muzeální železnice** - železniční muzeum ocení malé děti a milovníci železnice (zmz.cz), v obci je též zástavba lidové architektury (mla.zubrnice.cz)
- 5 **Průčelská rokle** - malý krkonošský obří důl - hluboká rokle mezi skalnatými stěnami; prudkým Průčelským potokem se dá projít z Brně (zastávky vlaku i autobusu) po zelené značce
- 6 **Varhošť (639 m)** - na vrcholu kopce volně přístupná, udržovaná rozhledna s jedním z nejkrásnějších rozhledů v Čechách; za dobrého počasí spatříte osm zákrut Labe, Ještěd i Pražský hrad; vede k němu zelená značka ze Sebzuzína nebo z Litoměřic
- 7 **Sedlo (726 m)** je nejvyšší horou východní části Českého středohoří, vylezete na něj po červené značce z Úštěka
- 8 **Radobýl (399 m)** - téměř holý čedičový vrch, Litoměřice a celé podřipsko z něj máte jako na dlani; nejspíš poslední kopec, na který vystoupal Karel Hynek Mácha; vy na něj můžete vystoupat po žluté značce z Litoměřic nebo z Žalhostic

zpracoval David Bernardy; mapový podklad: www.openstreetmap.org